

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นกลุ่มวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย จะแบ่งสมาชิกออกได้เป็น 4 ประเภทด้วยกันคือ ผู้บริหารสถาบัน อาจารย์ เจ้าหน้าที่และนิสิตนักศึกษา บุคคลทั้ง 4 ประเภทล้วนมีบทบาทสำคัญในการที่จะธำรงรักษาสภาพการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา การที่จะให้สถาบันนั้นยังคงทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันได้มีความเคลื่อนไหวที่จะศึกษาบุคคลในสังคมทั้ง 4 ประเภทแล้ว เช่น ได้มีการคำนึงถึงมาตรฐานของอาจารย์ คุณลักษณะและหน้าที่ของอาจารย์ บางแห่งได้มีโครงการที่จะพัฒนาอาจารย์ให้ทำงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดขึ้น

บุคคลที่น่าสนใจควรที่จะศึกษาอย่างยิ่งอีกประเภทหนึ่งคือ นิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาขึ้น ทั้งยังมีบทบาทที่สำคัญทั้งทางการศึกษา เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศอีกด้วย ในประเทศไทยมีการค้นคว้าเกี่ยวกับบุคคลประเภทนี้ไม่มากนัก¹

นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์และแนวคิด มีสติปัญญาโดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลในวัยเดียวกัน มีความกระตือรือร้นและอุดมการณ์สูง² ยอมหวังที่จะนำความรู้ไปปรับปรุงการทำงาน ประยุกต์ความรู้เข้ากับงาน ทำประโยชน์ให้กับสังคม

¹ วัลลภา สุนาลัย, "นิสิตนักศึกษา" (เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา 421 650 ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 1.

² สวัสดิ์ สุคนธรังษี, "ปัญหานักศึกษาในการบริหารมหาวิทยาลัย", วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 6 (มีนาคม 2515) : 11

นอกจากนี้ยังหวังที่จะได้ใช้ความรู้เพื่อความก้าวหน้าทางการงานหลังจบการศึกษาอีกด้วย¹ ดังนั้น ถ้ามหาวิทยาลัยทราบความต้องการของนิสิต และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองความต้องการของนิสิตในทางที่ควรที่เหมาะสมแล้ว ย่อมจะส่งเสริมให้เขาบรรลุเป้าหมายอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ในปีหนึ่ง ๆ มีนิสิตนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากการศึกษากลางคัน เนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น การแบ่งเวลาไม่ถูกต้องในการทำกิจกรรมกับการเรียนไม่ตั้งใจเรียน ตลอดจนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนชั้นมหาวิทยาลัยได้ สาเหตุที่พบอีกคือ มีทัศนคติไม่คิดต่อวิชา ขณะที่เรียน รวมทั้งตัวผู้สอนด้วย² นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหายังอยู่ที่ตัวนิสิตเอง เช่น เวลาอาจารย์ให้งาน นิสิตมีความพยายามไม่มากพอที่จะทำให้สำเร็จ ไม่สามารถจะไขเอกลสารในท้องสมุกใดอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนมาแล้วไปประยุกต์ใช้ได้เต็มที่ บางคนยังชอบเรียนด้วยวิธีการบรรยายไม่ยอมรับการสอนด้วยวิธีใหม่ ๆ ขาดความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ไขเอกลสารภาษาอังกฤษไม่ได้ และนิสิตที่สอบเข้ามาบางคนพื้นฐานไม่ดีพอ แม้จะคัดเลือกแล้ว³

การไม่ประสบความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา อาจจะไม่ใช่มีสาเหตุมาจากตัวของนิสิตนักศึกษาเองก็ได้ อาจมาจากตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาต้องคนให้พบ นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ศึกษาพบว่าองค์ประกอบหลายประการที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน คือ องค์ประกอบทางเชาวน์ปัญญา (Intellective

¹ ไพฑูรย์ สินลารัตน์, การศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนิสิตบัณฑิตที่เข้าใหม่ ปีการศึกษา 2521 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ม.ป.ท., ม.ป.ป.) (อัครสำเนา), หน้า 17.

² "ระบุเหตุให้นักศึกษาถูกรื้อไทร์ ขลุ่กกิจกรรมลุ่มเรียน", มติชน (5 กันยายน 2523):5.

³ ไพฑูรย์ สินลารัตน์, บรรณาธิการ, "สรุปผลการประชุมกลุ่มที่ 1 การเรียนการสอน" เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), หน้า 3.

Factors) และองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางเชาวน์ปัญญา (Non-Intellective Factors) หรือลักษณะที่เรียกว่า ลักษณะทางบุคลิกภาพ (Personality Characteristics) เป็นต้นว่า ความสนใจ ทักษะคิด ความวิตกกังวล แรงจูงใจ การปรับตัว ฯลฯ ดังที่ลินด์เกรน¹ (Lindgren) สํารวจพบว่า เหตุผลที่นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นกับการมีนิสัยในการเรียนที่ร้อยละ 33 การมีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เชาวน์ปัญญาร้อยละ 15 นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับตัวประกอบอื่น ๆ ส่วนนิสิตที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นเนื่องจากนิสัยในการเรียนไม่ถึงร้อยละ 25 ขาดความสนใจในการเรียนร้อยละ 35 นอกนั้นขึ้นอยู่กับปัญหาส่วนตัวและตัวประกอบอื่น ๆ

แมคคอกซ์² (Maddox) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย มักปรากฏอยู่เสมอว่า นิสิตที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตก หรือทำคะแนนสอบได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาปานกลางหรือต่ำ ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางเชาวน์ปัญญาประมาณร้อยละ 50-60 ประสิทธิภาพและนิสัยในการเรียนที่ประมาณร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมประมาณร้อยละ 10-15

ฮิลเดรธ³ (Hildreth) พบว่าเด็กที่ฉลาดเกิดความล้มเหลวในการเรียนนั้นมีสาเหตุเนื่องมาจากนิสัยในการเรียนไม่ดี ขาดความสนใจในวิชาการ ขาดแรงจูงใจและเป้าหมายในการเรียน

¹ Henry C. Lindgren, The Psychology of College Success. (New York : John Wiley, 1969), p. 49-51.

² Harry Maddox, How to Study (London : Cox & Wyman, 1963), p. 9.

³ Certrude H. Hildreth, Introduction to the Gifted. (New York : McGraw-Hill, 1966), p. 422.

บราวน์และโฮลทซ์แมน¹ (Brown and Holtzman) ได้สรุปผลการศึกษาของ ซิมมอน, แมททิวส์ และโทเฟอร์ว่า นอกจากนิสัยในการเรียนจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ทักษะก็ก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย จากการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีสติปัญญาเท่าเทียมกัน แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เพราะมีทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน จากการศึกษาของโคแกน² (Cogan) พบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนิสิตจะทำให้การเรียนของนิสิตดีขึ้น ยิ่งอาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์ที่คั่นกันมากเท่าใด นิสิตจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนิสิตจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนิสิต นิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก และคิดเสมอว่าไม่มีใครแก่เกินไปที่จะเรียน เพราะการเรียนเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไปตลอดชีวิต การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น

ชญู แสงศักดิ์³ กล่าวว่า การเรียนการสอนจะบรรลุเป้าหมายใดของอาศัยความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียน ถ้าหากนักเรียนเกิดมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูอาจารย์ ต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน และต่อเป้าหมายของการศึกษาแล้ว การเรียนการสอนย่อมไม่สามารถดำเนินไปอย่างราบรื่นได้ เพราะนักเรียนจะทำตัวเป็นปรปักษ์ต่อครู จะไม่เชื่อฟัง และไม่ยอม

1. William F. Brown and Wayne H. Holtzman, "A Study Attitude Questionnaire for Predicting Academic Success" The Journal of Educational Psychology. 46(1955) : 75-84.

2. Morris L. Cogan, "Studies of Teacher Behavior", The Journal of Experimental Education. 26 (January 1957) : 135-139.

3. ชญู แสงศักดิ์, "การวางแผนการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจ", ศูนย์ศึกษา 11 (พฤษภาคม 2507) : 22-23.

เพื่อจะได้ทราบสภาพความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และได้ทราบรูปแบบที่นิสิตพึงพอใจ และอยากให้มีบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์นำรูปแบบเหล่านั้น มาจัดการเรียนการสอนในอนาคต, ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์เพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษาในการผลิตบัณฑิตทางครุศาสตร์ที่สูงกว่าปริญญาตรี และเพื่อคุณภาพของบัณฑิตที่จะจบออกมาด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อทราบความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนวัตถุประสงค์เฉพาะมีดังนี้

1. สสำรวจความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตในแต่ละภาควิชาที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้าน เนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน บทบาท และบุคลิกลักษณะของเพื่อนนิสิต และการประเมินผล
2. ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้าน เนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน บทบาทและบุคลิกลักษณะของเพื่อนนิสิต การประเมินผล และรวมทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรดังนี้
 - 2.1 สถานภาพของนิสิต เรียนเต็มเวลา (Full time) กับครึ่งเวลา (Part time)
 - 2.2 คะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average)
 - 2.3 ประสบการณ์การทำงานก่อนเข้าเป็นนิสิตบัณฑิต
3. ศึกษาหามิติ (Dimension) ของความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบของการจัดกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

ที่นิติตถิควำมบัณฑิตศึกษาควรวะนำมำใช้ใ้การจั้ดการเรีบนการสอณ เพื่อใ้การเรีบนการสอณ
ใ้ระคั้บัณฑิตศึกษาใ้ประลั้ทธิภาพมากที่สุ้ค

ขอขะตของการว้จ้ย

1. การว้จ้ยคร้้งนี้มุ่งศึกษาควำมฟ้งพอใ้ใจของนั้ลลิตคอกระบวนการเรีบนการสอณระคั้บั
บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตรใ้แ้ละภาควิชา ใ้ค้ำนค่อไปนี้

1.1 ค้ำนเนือหาวิชา

1.2 ค้ำนอาจาร์ยช้สอน

1.3 ค้ำนกิจกรรมการเรีบนการสอณ

1.4 ค้ำนบ้จ้ยที่สนับสนุนคอกการเรีบนการสอณ

1.5 ค้ำนบพพวทและบุคคั้ลภภาพของเพือนนั้ลลิต

1.6 ค้ำนการประเมินผล

2. กลุ่มท้วอย่างที่ใ้ใช้ในการว้จ้ยเป็นนั้ลลิตระคั้บัปร้ญญำมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร
จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ที่ไ้ค้ดงทะเบีบนเรีบนใ้บัณฑิตวิทยาลัย และใ้ค้รับการประเมินผล
การเรีบนมาแล่วอย่างนอย 2 ภาคเรีบน เพราะการศึกษานั้ค้องการที่จ้ะว้คควำมฟ้งพอใ้ใจ
ที่นั้ลลิตใ้ค้รับ ฉะนั้น การเกิ้คควำมฟ้งพอใ้ใจใ้ค้้นจ้ะค้องใ้ค้รับประลั้ศบการณ้การเรีบนการสอณ
มาแล่วมากพอสมควรจ้ะเป็นข้อมูลที่นำเชือถือ

3. การว้จ้ยนี้มุ่งหวังจะศึกษาระคั้บั ท้วประกอบ และเปรี๊ยบเทียบควำมฟ้งพอใ้ใจ
ของนั้ลลิตคอกระบวนการเรีบนการสอณใ้ระคั้บับัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย
จำแนกภาควิชาและรวม โดยศึกษาตามท้วแปรค้ังค่อไปนี้ค้ือ สถานภพของนั้ลลิตเรีบนใ้ค้มเวล่ำ
และคร้้งเวล่ำ คะแนนเฉลี่ยสะสม และประลั้ศบการณ้การทำงานกอนเข้าเป็นนั้ลลิตบัณฑิต

ขอค้ดงเบืองคน

1. การว้จ้ยคร้้งนี้ถือว่าควำมฟ้งพอใ้ใจของนั้ลลิตคอกระบวนการเรีบนการสอณระคั้บั
บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย สามารถว้คใ้ใ้รูบของควำมรู้ล้กที่ม้ค้
กระบวนการเรีบนการสอณท้้ง 6 ค้ำนค้ังกล่ำว

2. คะแนนที่ได้รับจากการวัดความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นคะแนนที่แท้จริงของความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ผลของการวิจัยในด้านมิติของความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอน อาจจะมีผลคลาดเคลื่อน เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS ไม่สามารถจะวิเคราะห์หองศ์ประกอบใดครั้งเดียวทั้งหมด 130 ตัวแปร ผู้วิจัยต้องอาศัยขบวนการทางสถิติคัดตัวแปรส่วนหนึ่งออกเสียก่อนเพื่อที่จะให้ตัวแปรที่จะนำไปวิเคราะห์หองศ์ประกอบมีตัวแปรทั้งหมดไม่เกิน 100 ตัวแปร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึงสภาพความรู้สึกหรือความคิดของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเกิดจากการที่นิสิตได้เปรียบเทียบความคาดหวังของตนกับประสบการณ์การเรียนการสอนที่ได้รับมาแล้วอย่างน้อย 2 ภาคเรียน ความพึงพอใจนี้อาจเกิดจากการที่ได้รับประสบการณ์ตามที่คาดหวัง มากกว่าที่คาดหวัง หรือไม่เท่าที่คาดหวังมาก่อน

นิสิต (Student) หมายถึง นิสิตปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่โคลงทะเลเบียนและได้รับการประเมินผลจากการเรียนจากบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วอย่างน้อย 2 ภาคเรียน

ภาควิชา (Department) หมายถึงภาควิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์การทำงาน (Experience) หมายถึง การปฏิบัติงานก่อนที่จะเข้าศึกษาในบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ผู้ที่เพิ่งจบการศึกษา เรียกว่าผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์ และผู้ที่เคยทำงานประจำมาแล้ว เรียกว่า

ผู้ที่มีประสบการณ์

คะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average) หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ย คำนวณตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จนกระทั่งถึงภาคเรียนสุดท้ายก่อนสอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับคะแนนน้อยกว่า 3.50 เรียกว่ามีระดับคะแนนปานกลาง ระดับคะแนนตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป เรียกว่ามีระดับคะแนนสูง

สถานภาพของนิสิต (Student Status) หมายถึง สถานภาพของนิสิตที่แบบสำรวจความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทเรียนเต็มเวลา (Full time) หมายถึง นิสิตที่เรียนเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องทำงานประจำในระหว่างเรียน

2. ประเภทเรียนครึ่งเวลา (Part time) หมายถึง นิสิตที่ทำงานประจำอยู่และได้ใช้เวลาบางส่วนในการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

แบบสำรวจ หมายถึง เครื่องมือวัดความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบวนการเรียนการสอน (Teaching and learning process) หมายถึง สภาพการณ์การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านเนื้อหา อาจารย์ผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน บทบาทและบุคลิกภาพของเพื่อนนิสิต และการประเมินผล

ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในที่นี้แบ่งแหล่งสนับสนุนต่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 แหล่งใหญ่ ๆ คือ ห้องสมุด ห้องเรียน และห้องทำงานของนิสิตที่ภาควิชาจัดไว้ให้

บทบาทและบุคลิกภาพของเพื่อนนิสิต หมายถึง สภาพของการแสดงออก การมีปฏิสัมพันธ์ของนิสิตที่มีต่อเพื่อนในคานาสังคม การทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ทางปัญญา

ตัวประกอบ (Factor) หมายถึงมิติของโครงสร้างของกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ สามารถบรรยายไว้ด้วยกลุ่มของตัวแปรในตัวประกอบนั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะได้ทราบถึงความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นสภาพการจัดการศึกษาของบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ในสภาพปัจจุบัน
2. เพื่อเป็นข้อมูลที่บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์จะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย